

κονομίαν τῶν ἐν ταῖς τοιαύτοις μέρεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐμπιστευθησόμενοι κληρικοί ἀπαραιτήτως ὑπάρχουσιν ἐγκρατεῖς τῆς ἀρχαίας Σλαβωνικῆς γλώσσης, ταύτης δὲ τῆς εἰς τὴν δημόσιον λατρείαν ἀρχῆθεν μέχρι καὶ καθ' ἡμᾶς καθιερωμένης· ἡ δὲ ἀκριβῆς ἐκμάθησις ταύτης, μητρὸς οὔτης καὶ ρίζης πολλῶν νεωτέρων διαλεκτικῶν παραφυσάδων, τὰ μέγιστα εὐκολύνει ἔπειτα ἕκαστον πρὸς ταχεῖαν ἐκμάθησιν τῶν κατὰ τόπους ἰδιωμάτων, τοῦ Βουλγαρικοῦ, φέρε, καὶ Σερβικοῦ, καὶ λπ'. καθήκον προϋργιαίτατον διὰ τὴν ἀπ' Ἀμβωνος διδασκαλίαν, πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν τῶν ἀκροατῶν.

Ἄλλ' ἡ διδασκαλία τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῇ Χαλκιδίδι ταύτῃ Θεολογικῇ Σχολῇ πλείστας ὄσας παρείχε τὰς δυσκολίας, οὐχ ὑπαρχόντων ἐνταῦθα προχείρων, ἢ γοῦν εὐπορίστων τῶν ἀναγκαίων καὶ ἀρμοδίων βιβλίων, οὔτε Γραμματικῆς, οὔτε Λεξικοῦ, οὔτε κειμένου τινὸς πρὸς ἀπλὴν ἀνάγνωσιν, καὶ ἀπλὴν ἐρμηνείαν· ἡ δὲ ἔλλειψις αὕτη ἐμελλε μένειν ἔτι ἐπὶ πολὺ ἀθεράπευτος, ἐὰν μὴ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ Τυπάλδος, ὁ Σιρὸς τῆς Σχολῆς ταύτης ἰθύντωρ καὶ ἡμέτερος κατὰ πνεῦμα πατήρ, ἀξιάγαστον ζῆλον ἀναλαβὼν προέτρεπεν ἐπιμόνως τὸν τε εἰρημένον προκάτοχον ἡμῶν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς Γραμματικῆς, καὶ ἐμέ εἰς τὴν συλλογὴν τῆς ἀνά χειρας Χρηστομαθείας καὶ τὴν συγγραφὴν τοῦ ἐπισυναπτομένου Λεξικοῦ. Πιθῆσας λοιπὸν εἰς τὰς ἀξιώσεις, καὶ δυσωπηθεῖς τὸν παραδειγματικὸν ζῆλον τοῦ ἀνδρός, ἤρξασθην τὴν Σλαβωνικὴν Χρηστομάθειαν ἐξ ὀλίγων ὧν εὐπόρου, καὶ ὧν ἠδυνάμην προμηθευθῆναι Σλαβωνικῶν βιβλίων, ὀδηγούμενος πάντοτε ὑπὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ· ἀφειδήσας δὲ καὶ πόνων καὶ μόχθων ἐπέδωκα ἑμαυτὸν εἰς τὸ πολὺπονον ἔργον τῆς συντάξεως τοῦ Λεξικοῦ τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων.